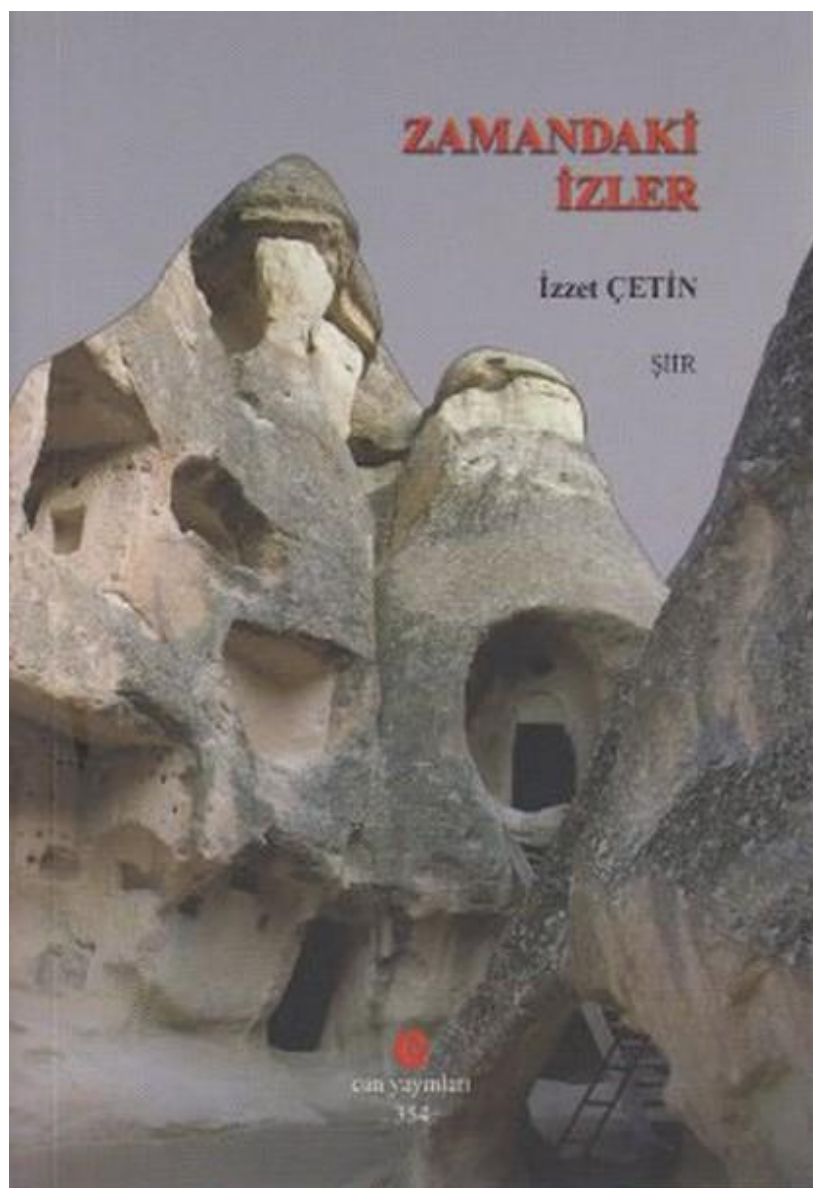

ZAMANDAKİ İZLER

İzleri kalır hep
Ellerin ellerde
Ayakların yerlerde

Gözlerin gözlerde
İzleri kalır hep
Gönüllerin gönüllerde

Yüzlerin yüzlerde
İzleri kalır hep
Yaşanan her şeylerin mazilerde

BAHARIN YANSIMASI

Yol boyu kırlarda
Yeşil çimenler üstünde sarıçiçekler
Beyaz papatyalar
Kekik kokularıyla orada
Kol kolaydılar
Tümü birden gülümsedi bana
Kuşlar cıvıl cıvıldı
Başım la selamladım ben de onları
Kimi anlamadı kimi anladı

Coşku içindeydi tümü de sanki
Yağmurla güneşle dans eder gibi
Sarmaş dolaşlardı besbelli
Gelecek zamana soylarını hazırlar gibi

BİR SAHNELİK OYUN

Kimimiz açız şu an
Kimimiz tokuz
Kimimiz var isek
Kimimiz yokuz

Ne ayaklar yürüdü gitti
 bu yollarda
Ne gözler gördü birbirini
 sevda üstüne
Ne umutlar yeşerdi
Ne ışıklar söndü

Aynı oyunlar sahnelerde
 binlerce defa
Ayrı oyuncularla görüldü
Kimi kısa sürede
Kimi uzun sürede
Her rolü biten
Yerine döndü

SUNUŞUN ŞİFRELERİ

Sen misin o mu?
Daha bir başkası mı yarın
O sesin sessizliği

Dağ yamaçlarına çökmüş
duman mı
Üzerine çığ düşmüş otlar mı yoksa
Kaplumbağalara su sunan bitki uçları
Her kuşluktan önce
Mutluluğunu yaşar bu sunuşun zaman
Onca kır çiçekleri doğada
Öyle hoş görünürler ki göze
Tüm bu güzellikler bazen de
Okur ve anlatır gibi
her şeyi bize

YAŞANTIDAN YANSIMALAR

Baş ipini yemiş gidiyor dünya
Koşan koşana ardından
Düşen düşene
Gülüşen gülüşene
Sevişen sevişene
Çokları işinde gücünde belki
Çokları orda burada şimdi
Mutlu ve şirin yüzlerle

Tozpembe haldeler güya
Kimsede farkında değil bu işin
Çalmadan oynayıp gidiyor dünya

ANILARIN YERİ

Serpilmiş zaman üzerine anılar
Tutulan eller öpülen dudaklar
okşanılan yanaklar
Ve de hüznler kavgalar
Barışılan bayramlar

Her biri / bir önceki gecelerde
Gördüğümüz düş gibi
İçinde acılar sevinçler
Daha neler neler / bir ömür

İlkbahar yaz sonbahar
Her gün tarlalara gidip geldiğimiz
Atlar eşekler kağnılar
Taşır gibi o günleri
Bu günlere anılar

GÜNAYDINLAŞMAK

Günaydın ilkbahar
Günaydın ilk ışıklar
Günaydın doğan güneş
Çekirdek içindeki tohum
Sana da günaydın kardeş

Günaydın güzel ses
Dallar arasında öten kuş
Günaydın saksıdaki sardunya
Günaydın güzel komşu
Sana da günaydın dünya

RESİMDEKİ OKUNUŞ

Bütün varlığımızın ülküsü
Bin yıllık geçmiş içinde
Onca soyumuzun türküsü
Bu yurt bu sevdâ bu ses

Akdeniz Karadeniz arasında
Bir insan vücudu gibi
Yatmış uzunlamasına
Ayakları Ege’de
Kolları Toroslar’da
Başı Ağrı’da
Su içiyormuşçasına Van Gölü’nden
Doğrulup kalkacakmışçasına
sanki
Biri tutsa elinden

YENİK

Bir rüya uyanıkken
uykuda gibi
Nice ses / soluk
Ben sen o
Aydınlık karanlık
Her atılan adım
Gözleri kamaştıran
Her bir güzellik
Kendisine yenik
Zamana yenik

Yaşamaksa mutluluğa varmanın
tek gayesidir
Her geçen gün ise
Bir sonraki günün hikâyesidir

ÜÇ ÇEKİCİ

Dil doymaz söylemeye
Mide doymaz yemeye
Gönül doymaz sevmeye
Bunlar olmasın eğer
Ölüm koymaz kimseye

VAZGEÇİLMEZLER

Umutlarımız
Özlemlerimiz
İçimizde tertemiz
Yol arkadaşlarımız
Yakınlarımız

Kokuları burnumuzda
Kendileri uzağımızda
Bitip tükenmez ki hiç onlar / bizde
Her biri anılarımızda

MEVSİMLERİN YÜZÜ

Sonbahar uyku hali
Simgesi sarı yaprak

Kış ise sert mizaçlı
Her zaman çatık kaşlı

İlkbaharsa yar gibi
Gerçek sevgi ilacı

Yaz ise sanki ana
Tam bir kucaklayıcı

ZAMAN İÇİNDE GEZİNTİ

Her birisi bir yerlerde
Kimi ölü kimi diri
Öyle yakındık ki onlarla
Çıkamaz aklımızdan hiç biri

Uzaklara gittim geldim
bir anda
Bir de baktım bir ben varım
yanımda
Geçmiş zaman böyle bir şey
anla da
Geleceğin kıymetini iyi bil

BÜTÜNDEN PARÇALAR

Yeryüzü tabanımız
Gökyüzü tavanımız
Yokken de onlarlaydık
Varken de onlarlayız

HALLERİN OKUNUŞU

İnsanlarda gençlik dönemi
Tüm bulutlarda gezer ayakları
Sonra yere basar birden
Yelken indirir kanatları
İnişli çıkışlı bir seyirdedir

Bunlar gençliğin doğallığı değil de / nedir?

ÇAĞRI

Ne senin etrafında dönüyor
Bu dünya
Ne de benim
Madenki yaşamaya geldik
Hep birlikte
Haydi sevillelim
Haydi sevelim

RÜZGÂRIN GÜZELLİĞİ

Dikilip duruyor dağ taş
Uzanmış yatıyor toprak
Birden esmeye başlıyor rüzgâr
Ben de varım der gibi
ıslık çalarak

Toprağın yeşilini okşuyor öpe öpe
Sonra bulutları taşıyor bu yana
Emsinler de bulutların suyunu
Onca börtü böcek
İçsinler kana kana

FARKINDALIK

Biz buraları biliriz
Siz oraları bilirsiniz
Her yerde güzel yaşamak
Öyle değil mi?
ne dersiniz...

Gökyüzü damımız bizim
Yeryüzü yatağımız
Bu eve ve yatağa
Sonsuzluk ortağımız...

GÖRÜNTÜ

Ha ölmüşlüğü
Ha varmışlığı
Kapalı bir kutu o
İçinde kalır yanlışlığı

FARKETMEK

Süzölüp giderken kendi yolumda
Kimseler yok ne sağımda solumda
Anladım ki herkes kendi yolunda
Fazlalığım eksikliğim kendime

İNANCA BAKIŞ

İslam dini on beş asır yaşında

Ne türbanın altında

Ne başı açıkların dışında

Sadece sadece o

İnsanların birbirine sevgi dolu bakışında

BU ÂLEME BAKARKEN

Gökyüzü salıncak gibi
Yeryüzü müşterisi
Binmiş salıncağına
Gezer durur çevresini

On binlerce milyonlarca yıl
Sayısız gezegen sayısız yıldız
Mesafelerine duruşlarına
Akıl erdirmek olanaksız

YAŞAMANIN SEVİNCİ

Ne güzel bugün
Ne güzel yarın
Bir daha bir daha

Ne güzel açılan gözler
Açılan pencereler sabaha...

ZAMANDA YARIŞ

Bir umut bir belki
Zaman bize tekerleksiz bir alamet
Âlemi alıp giden
Kimini mutlu eden
Kimilerine acı çektiren
Bir devamlılık habire
Yaz kış demeden

SONA DOĞRU

Elveda yer

Elveda gök

Elveda toprak

Elveda / bizler gibi

Dalından kopmak üzere olan yaprak

SEVGİDEKİ ÇIKIŞ

Konu her yüreğe bir zerre sevgi
Kimi dumura uğradı kaldı orada
Kimi yerini ortamını sevdi
Zaman toprağında

Sarmallaşarak yeşerdi
meyvelendi
Çağlar ötesinden büyüdü geldi
Bir Yunus Emre
Bir Karacaoğlan
Bir Mevlana gibi
Asırlar onların sevgisini eskitemedi

KIRMIZI NOKTA

Çıkmışız bu yola bir kez
Gitmesek olmaz
Biz dursak zaman durmaz
Haftalarca aylarca yıllarca
Kimilerinin bir asır ötesine vardığı
Kimilerinin yarılacağı
bu yolda
Havada denizde karada
Yorulanlar kaldı da
Gücü tükenmeyenler bizler gibi
Bir süre daha bu yollarda
Bir de bakmışın dur işareti
İlk kırmızı ışıktaki bir nokta

ZAMANA SERPİLMEK

Dünler ebe dede
Baba, anne
Bugünler biziz
Yarınlar evlat torun
Daha gelecekleri de
Bulabilerseniz kendisine sorun

ARADAKİ ÇİZGİ

Bu ay / güneş / dünya

Bu toprak / su hava

Yaşanılan her şey

Çocukların evin eşin dört duvar

Sen yoksan yok tümü de

Sen varsan var

ELDESİZLİK

Bizlere birer davetiye yazılmış güya
İstemedен doğuyoruz burada
İstemedен ölüyoruz sonra da
Uydurmuş bizleri bir bir kurallarına
Atını oynatıp gidiyor dünya

İÇİNDEYİZ ONUN

Yüce bir sevgi gökyüzü sonsuzda
Her akşam güneşi bizden alsa da
Sayısız ışıkları gelir yine
gece içinde
Yıldızları erişilmez olsa da

ÜRKÜTÜCÜ

Bir beter oldu bu yaşam
Kör karanlıkta
Uzayıp giden bu karmaşalarda
Çakallar geziyor
Kurtlar uluyor
İnsanın içine korku doluyor
Diriler ölüyor yüzlerce
Ölümler hortluyor her gece
Bir tedirginlik yaşanıyor yüreğimizde

DOYMAYAN VARLIK

Zamanı dolan herkes
Sana dönüyor toprak
Açıyorsun kapını
Bir cömertlik yaparak

Bir gizlilik içinde
Bekler gibi onları
Güzel çirkin demeden
Emiyorsun kanları

Yutuyorsun herkesi
Hiç yaşlı genç demeden
Aç kurt musun nesin sen
Doymuyorsun yemeden

BİZE ÖLÇÜMLÜ

Gökyüzü hayal gibi
Yeryüzü rüya gibi
Hem yeşil hem de mavi

İçinde güzellikleri pek çok
Ama sen varsan var tümü de
Sen yoksan onlarda yok

BAŞ TACI

Koşar yalnızlığım sana
en erken
Her gün yakınlarına
Çevrende dolana dolana

Koşar yalnızlığım sana
Sanki fırtına
Uyanır uyanmaz
Gün ağarırken
Tüm güler yüzüme bu dünya senle
Gönlümde sen varken
Mutlu edemez hiçbir şey
o kadar
Penceremden güneş doğarken
Hayallerimde sen varken
Umurumda değil dünya sırtını dönse

HER ŞEYİN BAŞI SONU

Zaman var ya zaman
Bir timsah gibi ağız kocaman
Her Şeyi yutup giden

Var eden yok eden
Bir rüya gibi içerisinde
Güzellikler irkinlikler
Süzölüp giden

DÜNYA SAHNESİ

Bu topraklarda neler yok ki
Yiyeceklerimiz var
İçeceklerimiz var
Geleceklerimiz var
Genlerimiz var
Elimizden tutacak
Ellerimiz var

Çiçeklerimiz var
yarınlarda açacak
Güllerimiz var

DÖNEN ÇARK

Dişler ki bu güçler öğütüyorlar
Dişliler ki bu güçler yürütüyorlar
Canlıyı cansız katmış önüne

Kimi dikenine güveniyor bu yolda
Kimi gülüne
Kimi sevdiğini koymuş gönlüne
Bir tek onun umurunda değil hiçbir şey

TOPRAK VE KADIN

Kadın vücudu bir rüya
Gizem dolu
Bir seçkin güzellik
Sanırsın kabaran toprak

Yeryüzü dolusu
O fidan kökü özünde
Ona güç veren
İlk hücre ilk hareket
İlk ev

Can içinde can yapan
El bebek gül bebek bakan
Ak tepelerinden ak sütler akan
Bir doğurganlık
Üstlendiği işi o
Âlemlere kanıtlamış kendini
Toprak kadar dişi o

AVUNMAK

Mavi bir denizdi sanki
Gökyüzü üstümüzde
Maviye boyanmış gibi
Umutlanır dururduk
Yaz günlerinde
Bozkırın ortasında
Sarı sıcakta
Hava bulanık yağacak
diye

Yağmayacağını bile bile
Biraz rahatlayalım da
Borçlarımızı ödeyelim hele
Boynumuz eğri kalmasın kimselere

Öyle avunur dururduk hep
Önümüzdeki o gelecek günlere

İKİ YANA BAKIŞ

Yaşamak mı güzel
Ölüm mü / bilemem ki
Şimdi biz buradayız
Öbür yanı göremem ki

Yaşamaya sarılmanın anlamı
Söyleyemesek de budur belki
İçimizden gönüllü
Kimler ölmek ister ki...

BİR SARMALLIK

Öyle çok sevdik ki onu
O bizi çok sevdiği için
Geleceği yıldızlara kadar
Taşında toprağında olduğu için

BEKLEYEN ÖZLEM

Yürüdü geldi yine
Dağlardan taşlardan
Karlardan kışlardan
Güzel ilkbahar
Tarlalarımıza
Bahçelerimize kadar
Bu yüzden de gayri
 evler dar
Çıkıp açılmanın zamanı şimdi
Papatya kokulu çimen yeşili
Piknik alanlarına kadar

ZAMAN BANTI

Her biri el kadar doğdu
Büyüdü yaşayıverdi her şeyi
Sonra bir tabuta kondu

Bir anlık görüntü
Koca bir ömür / ya da bir çiçek
Sabah açtı
Akşam öldü

TAZE BİR NEFES GİBİ

Umuttur zamandan insana
Her yeni gün / her gelecek
Bal arısı gibi bütün canlılar
Yarınlar onlara her renkten çiçek

YERİ ZİRVEDE

Öyle bir güzellik ki o
Doğan ay / parlayan yıldız
Öyle bir güzellik ki o
Tanımı sınırsız

Baktıkça haz veren
Bir ilah yapı
Her yüzünü gören de
Yutmuştur hapı

KURU İMGE

Yarı rüya bu dünya
Yarı gerçek
Bitip tükenmez ki hiç
Acılar sancılar
Çek babam çek

YOL VE YOLCU

Ah bu yollar
Ah bu yollar
Çıkıp önümüze her gün
Bizi oyalar

Gitsek yoruluruz
Gitmesek olmaz
Tıkandı sanırsız bazen
Ta ileriden
Açılır yine
Bizi de götürür onlar
gittiği yere

GÜDÜMLÜLÜK

Ne onların suçu var
Ne senin ne benim
Çoğu suçlar aslında
Elimizde olmadan
Taşınılan genlerin

YER GÖK VE BİZ

Bir delice sevda
Yer gök bizimle
Bazen azgın biri
Bazen çocuk gibi
Al ekmeğini ye

Ne gürleme yapar
Ne şimşek çakar
Çimeniyle çiçeğiyle bizimle
Gönülden gönüle sel olur akar

DÜNYA HALİ

Varlığı da gördüm
Yokluğu da gördüm
Açlığı da gördüm
Tokluğu da gördüm

Seveni de gördüm
Kıskananı da gördüm
Surat asıp darılanı da
Kucak açıp sarılanı da...

ZAMAN

Zaman sessiz bir gemi
Taşır gider yolcusunu
Âlemleri / seni beni

Uğradığı limanlarda
Kimini indirir kimin bindirir
Kimini ağlatır kimin güldürür
Bir sonsuzdan bir sonsuza

Devran onda
O sürdürür

UMUTLANIŞ

Uçan kuş mu?
Kaçan tavşan mı?
Yaşanacak zaman mı?
Beklediğimiz

Suyu sıkılmış limon mu yoksa
Her şey bir gün / karşımıza çıkacak

YUKARIDAN BAKARKEN

Çatılarda kırmızı kırmızı kiremitler
Üstlerinde duman tüten bacalar
Kimileri mutlu mutlu yaşarken
Kimileri yokluk çeker bocalar

Ağustos böceği gibi olmasalardı keşke
Örnek aldıkları şey
Ya arılar olsaydı ya karıncalar

ÖZEL YARATILMIŞ GİBİYDİ

Elleri de
Ayakları da
Kocamandı
Her yanı da...

Hem enine büyümüştü
Hem boyuna
Dağ deviren derlerdi
Lakabına

Büyüme demişler de
Büyümüş gibiydi inadına
Çocuğun birisi sormuş görünce
Dağ deviren mi büyük
Allah mı büyük diye ana

İKİ ÂŞIK

Gökyüzü mavi
Yeryüzü kınalı
Ta ezelden beridir
İki candan sevdalı

Ay güneş her gün tanık
Aşkın gözü kör derler ya
aslında
Komşuları gece gündüz uyanık

NEVRUZUMUZ

Bugün 21 Mart
Nevruz Bayramı
Cümle âlem
Bu nevrzun hayranı

Öztürk Ahmet / Uçar Ahmet
Bugün nevruza gidelim
Yetmedi mi yattığınız
Haydi, çıkıp gelinde
Eskileri yâd edelim

BÜTÜNÜN PARÇALARI

Ne güzel dudaklar
Ne güzel gözler
Bizler gibi toprak
Onları özler

Açar kucağını hiçlik
Zaman içinde
Sırası gelenin
Yolunu gözler

AŞAĞININ BAKIŞI

Hep şaşkınlık içinde
Bakar durur yeryüzü
gökyüzüne
Bu ayla güneşi
Sayısız yıldızları
Nereden aldı diye...

Sonra düşünür birden
Belki parasını ödedi
Belki de sahibinden hediye

KOVALAMACI OYUN

Bu dünya böyle bir dünya
Yaşamak bir tavşan
Ecel bir tazi
Kitabında yok ki onun
Kabul etmez yalvarmayı / niyazı

SUNUM

Her yerin her yere
Yansımasıdır güzelliğinin
Şekillenmesidir dünyamızda
Mevsimlerin
Gecelerin gündüzlerin
Çok şeye çok şeylerin
Çiçeklerin güllerin
Daha daha nelerin
Güzelliğidir güzelleştiren çevremizi

Evlerde caddelerde
Çocukların gençlerin
Kızların gelinlerin
Nice nice manileri türküleri
inceliklerin

SİTEM

Yeryüzüne inen dünya
Gökyüzünde dönen dünya

Babam annem sevdiklerim
Aldın gittin gönen dünya

ARA KATMAN

Başımız göklerde
Ayaklarımız yerlerde
Bizler olmasak arada
Yapışacak gibi bu yerle gök birbirine

VERİCİ

Sunmak da bu âlemde
Dermek de bu âlemde
Sunar sana evreni
Vermek de bu âlemde

Yakın demez uzak demez
Tembellere zerre vermez
Yeter ki sen uğraş göster
İsteyene hayır demez

DAĞINIK

Her biri bir yerlerde
Çiçeklerin güllerin
Her biri bir yerlerde
Tükenip gider iken
Yaşanan ömürlerin

İŞİNİ BİLİYOR

Bir hayali yalan dünya
Gelip bizi bulan dünya
Diri verip ölü alan
Bizden sonra gönen dünya

SORU VE YANIT

Gül mü sensin
Diken mi sensin
Bağdaştıramadım sizi
Kokunuzu renginizi dikeninizi
Şimdi bütünce seviyorum sizi

DÜŞ GİBİ

Düşlerime alırım geceleri
Penceremi açıp seni
Öyle tatlısın ki o an
O uzaklara bakarken
Bulutların üzerindeyim sanki

Kâh havaya kâh suya düşeriz
Kâh yere
Oluruz oraları ısıtan cemre
Yeni yeni baharlara öte...
Açar gider güllerimiz her yere

YÜKLÜ KADIN

İki elinde iki çocuk
Karnında iki çocuk
Yürüyor zamana umut
Gözleri boncuk boncuk

GÜNLER

Bir güzel gelecek her gün
Elinden tutacağımız yar gibi
Hem görünür hem kaçır
Bir yok gibi bir var gibi

BİR ANLIK

Oyalanıp geldiğimiz
Unutup gittiğimiz
Uslara sığmayan imge
Zamana serpiyen her şey
Görünüp kaybolan gölge

YANSIMA

Güzeldir gökyüzünün
Yüzümüze yansıyan yüzü
Sevdasıdır yıldızların
Özümüze yansıyan yüzü

Adını koymasak da yarınların
Onlar gelir bulur bizi

İSTEK

Bir güneş doğsa üstüme
Bir de sevgilim olsa yanımda
Binsek sabahın kanatlarına
Uçurup götürse bizleri zaman
Gözlerden uzak uzak diyarlarına

SEVGİ ÇİÇEKLERİ

Ben sevgi için doğdum
Sevgi için öleceğim
Ben yarınları severim
Yarınlar benim geleceğim

Daha nice baharlarda açacak
Mavi sarı / ak kırmızı
Çiçeklerim var benim
Gelecek günlerimde
Arılar kelebekler gibi
Onları da öpüp koklamak isterim

TEŞEKKÜRLER

Selam olsun
Tüm parlayan yıldızlara
Selam olsun insanlara
tüm gençlere
Erkeklere kızlara

Selam olsun
Karıncadan deveye
Selam olsun
Her birini verene

YARIDA KALMAK

Umuttur yaşamak
Gelecek üzerinde
Bir belirsiz süre
Gideriz adım adım
O korku içimizi kemire kemire
Bir durgunluk içine girercesine
bir anda her şey
Orada zaman frene basar gibi
Buraya kadar der gibi
Bir nokta koyar
ömre ölüm
Ağıtları çığlıkları duyar gibi...

Ne güneş doğar bir daha sana
Ne sabah var
Ne akşam var
Buharlaşıp uçmuş zaman

Kabartılmış toprağın altında
Bir cansız beden
Bir bitmişlik var
En şahane ömür bile
bu kadar

Her sonlanışta
Her gidişte

HAREKETİN GÜCÜ

Hareket olmasa
Gece gündüz olmazdı
Mevsimler olmazdı
Güneş doğmazdı
Dünya olmazdı

Ulaşım olmazdı
Dolaşım olmazdı
Sen ben olmazdık

ZAMANLA BERABER OLMAK

Zaman kaçıyor sanki
Bizler koşuyoruz peşinden
Var olmak için onunla
Her canlı bu yarışta
Boşa zorlar şansını
Yenik düşer sonuçta

İster denize atın
İster mezara koyun
Ömür dediğimiz şey
Üç sahnelik bir oyun

ZAMANDAKİ KURAL

Önce kendisini gönüllü verir
herkese
Sonra bitti dediğinde
Bir saniye daha tanımaz süre
Yeri göğü ayağına ricacı götürsek bile

SEVGİNİN BOYUTLARI

Kocaman bir sevda
Yakınlığım sana
Gökyüzü yıldızlarınca çok
Kalıcı olan sensin

Bir bakarsın varım ben
Bir bakarsın yok

Kocaman bir umut
Bir cennet bu yer gök
Yaşamak adına
Sevgi adına
Sonra kocaman bir hiçlik önümüzde
Var olan her şey / inadına...

HAREKETLİLİK

Koşardı yürek / koşarken gönül
Koşardı umut
Koşarken sen ben
Koşardı her şey
Yerlerden göklerden
Nice karanlık aydınlık
Yaşamayı dengeleyen

Esen yel gibi
Yeşeren çim gibi
Kendiliğinden
Koşar her şeyler
İğneden ipliğe
Koşar bu evren

DOĞANIN HÜNERİ

Nice karanfilli sokakların / yorgun her biri
Irgatları düşlerinde öptüğü dudaklardan uzak
Uyuyup kalan
Bir alışılmışlık ötelere bu güne
Yaşamının her türünde farklılık
Bir güvercinin uçuşu göklerde
Bir kekliğin sekişi dağlarda
Hele o yılanların sürünüşü oralarda
Nice kuş nice börtü böcek
Nice devinim daha
Nice yarınlarda nice gelecek

YOL HARİTASI

Ömür boyu bu yollarda
Sıra sıra / satır satır
Kimileri aldanır / kimileri aldatır
Her dönemeçte bir oyun
Herkesi sollayıp giden

Nice korku nice yalan
Vahı tühü bize kalan

ZAMANIN CİLVESİ

Ölüm sonsuzluğun yatağında
Bir uyku bir düş
Ne öyle ağlayış
Ne öyle gülüş
Onca gidip gelememek
Gelişini bilip de
Gidişini bilememek

BAKTIKÇA

Fotoğrafların sırtlarına atılan
nice tarihler
Çok uzaklarda kalıp gitmişler
Sevinelim mi üzülelim mi şimdi
Onca yaşadığımıza
Yaşamamış gibi olduğumuza
Farkında olmadan geçen zamanımıza

SEVİNCİN YAĞMURU

Başlarken yağmur orada
Sevinir toprak ve tohum
Sonra kök gövde yaprak
Sevinir börtü böcek

Sevinir yuvasında tavşan
Kaplumbağa kurbağa
Sevinir yıkandıkça
Doğa tepeden tırnağa

PAMUK YIĞINLARI GÖRÜNTÜSÜ

Gökyüzü bulutları onlar
Sanırsınız kanatsız kuyruksuz
Birer şekilsiz kuş
Her yere her yöne doğru bir güzel uçuş
Hem içinde hem dışında gibi
birbirinin
Sevdaları mı türküleri mi?
gürleyişleri
Her yana bir anda ılık verişleri
Sonra aniden ağlayıverişleri
Gözyaşlarını indire indire toprağa
Sevinç gözyaşları mı ki yoksa
Onlar / bu bulutların
Çayıra çimene yaprağa

ÇIKIŞSIZ

Taktı kancasını varoluş bize
Yok, oluşa kadar götürmek üzere
Sapağı yok ki bu yolun
Ne aklın işe yarar kurtulmak için
Ne bacağı ne kolun

AĞVA GÜNLÜĞÜ

Ağva'nın güzelliği
Her zaman doyumsuz bir tat
Su ve zaman orada
Sessizce akar durur
Maviye yeşile inat

İki yanda iki dere
Sanki üzerindeymişsin gibi
Taşır seni ağır ağır
İmgelediğin her yere

ARALARINDAKİ GİZ

Ağır satar tüm kendini
Gündüze geceye yer gök
Onun için nöbetleşerek giderler böyle
Biri birinin peşinde
Kurulmuş saat gibi
Aksatmadan tam bir düzen içinde

ÇINARDAKİ ÖYKÜ

Bir ulu çınar her ömür
Bulunduğu yerde
Bir sevdalı bulut belki de
Bir rüzgâr önünde
Uçup uçup giden
Özlemlerine öte

Yarınlara varmak için
Bu durmadan deviniş
Bir adım daha ilerilerde
Biraz daha kalmak için

ZAMANDA TAŞINMAK

Zaman ileriye ileriye
Durmadan açılan kapı yeniden
Kimilerince geline
Kimilerince gidilen
Bir konuk hane
Bizleri de götürüyor içinde
Her gün üçer beşer tane

TARLADA GEÇEN GECELİR

İssızca sessizce yazının yüzü
Bekler dururdu öylece
Alabildiğine her taraf birden
Sanki girmişti yasa
İn cin bile yoktu ki orda
O öten iki çekirge de olmasa

MASAL DEĞİL

Bu yer gök
Bu taş toprak

Eli ayağı
Gözü kulağı her şeyin

Bir de çağlayarak akan su
Varoluşun en gizemli coşkusu

ÇARESİZLİK

Uzar gider yerle göğün arası
Uzar gider gönüllerin yarası
Fayda etmez malı mülkü parası
Ömür biter heves geçer sonunda

AKTARIM

Gökyüzünde sevdalı bulut
Yeryüzünde nice umut
Verirse başaklar bolca
Verirse mabut
Sevindirir her damlası her yeri

Sular gider tarla tırman
Ayırmadan koyakları özleri
Gülümsetir ta yürekten
O köylerde o hüzünlü yüzleri

MASALIMSI

Bir önce bir sonra
İki soyut bir somut arası
İçinde koşturan nice can / yaşam
Zaman ve de biz
Peşimizden her silinen iz

GEÇMİŞİN GÖRÜNTÜSÜ

Gündüz geceye gülümser
Gece uykuda kalır sessizce
Varoluşundan bu yana
Gökyüzü yeryüzü karalar
Yaşayıp geldi içinde
Nice zamanlar

Sevdalar asırlar çağlar
Ve de yaşananlarla beraber
her biri
Birer anı birer masal oldular

YOL HARİTASI

Dönem dönem
Ay tutuluyor
Güneş tutuluyor
Akıl tutuluyor

Devinim sürüyor
Her şey kendine dönüyor
Birbirinden kurtuluyor
Us egemen oluyor

Yaşamak güzelleşiyor
Sevgi büyüyor
Bir bütün olarak zaman içinde
Umut her gün geleceğe yürüyor

DÖRT SORUNUN YANITI

Geçmişî sordular
Bir şeyler dedim

Şimdiyi sordular
Kendilerinin de yaşadığını söyledim

Geleceğı sordular
Görmedim dedim

Ahireti sordular
Ölmedim dedim

VAROLUŞUN İÇİNDE

Zaman uzayıp giden bir gizem
İçinde yaşayan niceleri sen ben
Ve de bütün mahlûkat
Daldan dala konan nice kuş gibi
Yaşamak bir iniş / bir yokuş gibi
Kısım kısım her bir yerde
Kimi günler hüznler
Kimi günler güzelse de
Çoğu mekânlar oldukça ferah
Çoğu mekânlar da sıkıcı ve dar
Peşimize takılmış bir de
ölüm var
Herkesin başına musallat
Kaçacak yer yok
Saklanacak yer yok
Anlayacağın
Kabullenmekten başka da
Hiç bir çare yok...

BU NE GÜZELLİK

Adı da güzel
Tadı da güzel
Onu solumak
Onu yaşamak
Onu koklamak
Onunla yatmak
Onunla kalkmak
Onunla gidecek sonsuza
 kemiğim etim
Canımıza can katar
Bu memleketim...

SAHİP

Bir elinde yer küre
Bir elinde gök küre
Dolaştırır her yere
Var edeni olunca
Ağır gelmez kendine

GÖKYÜZÜNE TAKILMAK

Dünyamız budur elbet
Sende bu musun gökyüzü
Nelerin var bizden uzak
Aç da görelim o yüzü

Gizlerin var hiç demeysin
Ser vermeysin sır vermeysin
Sanki kendinde bilmeysin
Neden bize söylemeysin gökyüzü

KATLANMAK

Gül dalında saf bir serçe
Bülbülcülük oynadı olmadı
Sesini taklide çalıştı çıkaramadı
Bir de gül dikenini batıverdi boynuna
Sevmeden olmadığını anladı

Bir kuyruk çırpı
Bir kanat açtı
Sonra da gülleri terk edip kaçtı

SONA DOĞRU

Ağrıların artacak
Bir gün olacak

Çok canın yanacak
Tüm çevrendekiler telaşlanacak

Kimi dizini dövecek
Kimi telefona sarılacak

Ağrıların arttıkça artacak
Ter boşalacak

Ah edeceksin
Vah edeceksin

Derken hemence oracıkta
Belki de gözünü yumup gideceksin

BÜYÜLÜ ŞEHİR

İstanbul'un caddeleri düz gider
Kaldırımlar dolu dolu kız gider
Cilve gider eda gider naz gider
Gözleri kamaşır o görenlerin

Bahariye sanki fıstık tarlası
Gelenin geçenin gönül yaylası
Yaşamanın hası tam hülasası
Üsküdar Beşiktaş bir de Kadıköy

AĞVA'YA TEPEDEN

BAKIŞ

19.11.2010

Akıp gelir asırlardır
Kıvrım kıvrım
İki yandan iki dere
Rengârenk ormanlarla iç içe

Selam durur gibi sanki
Bir tarafı geleceğe
Bir tarafı geçmişe
Yıllar yılı

Bu cennetin ortasında
Bir şirin kasaba AĞVA
Haşır neşir daim Karadeniz'le
Otur mendireğe bıkmazsın inan
Haftalarca günlerce aylarca izle...

UNUTULMAZ Kİ

Ara sıra gidip gidip gelsem de
Özlem gidermeye yetmiyor şimdi
Güvercinlik Köyü'mün güzelliğini
Nevşehir'imi gezip dolaştığım
caddelerini
Bütün tanıdıklarımı
Sevdiklerimi...

Mavi gökyüzünü
Sıcacık zeminini
Âşıklı Dağı'nın meşelerini
Böğründeki kepezini
Ağustosun sıcaklığında
Bize kar manzarası sunan
Erciyes'ini
Özlüyorum
Özlüyorum işte hepsini...

GÜNE BAŞLARKEN

Sabah uyanırım hemence
Mutluluk dolu içim
Bir güzelce dinlenmişim
Vücudum rahat
Kafam rahat
Yatağım rahat

Oturumuma gelirim
Başucumda defterim kalemim
Bir şiir yazarım
Biraz geçmişimi hayallerim
Kâh mutlu olurum
Kâh hüzünlenirim
Geçmiş geçmişte kaldı derim
Yaşamaya başlarım o günümü
Kaldığım yerden devam ederim

YERYÜZÜ MASALI

Yeryüzü on binlerce yıldır
Usların bedenlerin
Gelenlerin gidenlerin
Tarlası bağı bahçesi

Evi ahır kümesi
Tırmanlar çekilmiş
Duvarlar yapılmış
Konaklarla saraylarla
Tapınaklarla donatılmış

Gök tanrısına karşı
Yer tanrısı olmuş yeryüzü
Her zaman güldürmüş
ağlayan yüzü
Hem yatak olmuş altlarına
Hem ilah olmuş başlarına

Tanık olmuş zaman zaman
Yeryüzü hükümdarlarının savaşlarına
Doğanlara hoş geldin demiş
almış koynuna
Gidenlere de güle güle demiş
Birer mezarlık yer vermiş
Basmış bağına

İKİ DELİYE UYARI

Huyunuz suyunuz aynı
Deli gönül deli rüzgâr
Neden demezsiniz hiç bir kimseye
Neleriniz yok / neleriniz var

Ani ataklar yaparak
Ezersiniz zaman zaman
Yıkar geçersiniz her yeri
Ortalığı edersiniz toz duman

Sonra hiçbir şey olmamış gibi
Çekilir gidersiniz yerinize
Kudurup durmayın gayri bir daha
Dikkat edin kendinize

GARİP YOLCU

Almış bizleri içine dünya
Gidiyor yolda
Nerde bırakacağı hiç belli değil
Ne sağda işaret var ne solda
İlk defa geçiyoruz beraberce
Şu günü / saati saniyeleri inan
Ne kimse biliyor inilecek yeri
Ne de kendisi biliyor zaman

Yaşamak hep böyle
Bilmediğimiz bir yerde
Gecelerde gündüzlerde
geleceklerde
Elimizden tutar gider
Birer birer yutar gider

ZAMAN İÇİNDE

Nice öz / nice göz
Nice sevda / nice söz
Bu alem üstünde
Yaşayıp giden

Bir çift Kerem ile Aslı
Bir çift Ferhat ile Şirin
Sonra sazları elinde
Sözleri yüreğinde
Birer Aşık Veysel
Birer Karacaoğlu
Birer Yunus Emre
Korku duvarlarını aşan
Tüm zamanlarla çağdaş bunlar
Yurdumuzu adım adım dolaşan

YALNIZ KUŞ

Nere gider nerden gelir
Nere konar nere uçar
Yuvası bozulmuş farkında değil
Kalmış ortalarda naçar

Konmuş bahçedeki erik dalına
Doyurmuş karnını bakmış tadına
Bir de ay doğmuş üstüne inceden ince
Yenmiş korkusunu gayri hemence

Bir uyanmış sabah olmuş
Kalkmış damdan dama konmuş
Yuva kurmuş bir eş bulmuş
Yaşamış mutluca yıllar boyunca

ACI

Ne taşlar yosun tutacak
sanki bir daha
Ne toprak çiçek açacak bize
Sen gözünü yumdun ya
Bu gök çöktü üstümüze

KISA ÖZLEM

Su görmez
Taş bilmez
Belki toprak bilir de
O da bildiğini bilmez

BİR SEBEBİ OLMALI

Niye bu kadar gönüllü
Yer gök bu işe
Suya havaya güneşe
Var etmeye yok etmeye
Alışmış çoban gibi
Tarih boyu
Âlemleri kendi otlağında gütmeye

VAR OLMAK ZAMAN DEMEK

Bir sabahtan alırız
Bir akşamdan alırız
Bir gün almaz isek birinden
Taş kesilir kalırız

ÖYLE BİR MUSALLAT Kİ

Zaman orasından burasından
Gayri ölüm kokuyor
Görmek istemesek de bu kaçınılmazı
Aklına geldikçe herkes / ondan korkuyor

DOĞAYA BAKIŞ

Yel eser
Yağmur yağar
Güneş açar ufuktan
Zaman akar, su gibi
Evren kadar musluktan

İçinde milyonlarca canlı tür
Bir kovalamaca bir koşuşturmaca
Kimi konar kimi kalkar
Sanırsın orda burada
Hiç bitmeyen bayram var

BİR OLASILIK

Hey yaşanmışlıklar
Karalar
Denizler
Hey birliktelikler
Hey acılar hüznler
Öyle doldunuz ki belleğimize
Kayıt alacak yer kalmadığı için
Ölüyoruz belki de

GÜNLERİN AKIŞI

Güle güle dün
Merhaba bugün
Sen gençsin güzelsin
Yarına kadar
Ve de sıradakiler

Bir bozuk para gibi
Elimizde olmadan
Harcanır gidersiniz
Bizler size doymadan

BİR GİZLİCE GÜÇ

Yeri göğe
Göğü yere
Çokluğu bire bağlayan
Bileşke sevgi

Gözü göze
Sözü söze
Bizi bize bağlayan
Bileşke sevgi

DEV SONSUZLUK

Yaşamak kimi zaman sıkıntı
Kimi zaman güzel
Beş dakika akıllıya
Beş dakika deliye benzer

Gün günü tutmaz
Yıl yılı tutmaz
Yapar yapacağını âleme zaman
Kimseleri unutmaz

Her renge bürünür yollarda
Farklı güneş doğdurur
Her yerine dünyanın
Tüm ayrı zamanlarda

Akıl yetmez güç yetmez
Gelen gün geri gitmez
Herkes biter sonunda
Bu zaman yine bitmez

GÖREN DEĞİL YAŞAYAN BİLİR

Nereden bilsin

Uçan kanat

Allahın kuşu

Nereden bilsin

Yeryüzündeki

O inişi yokuşu

Karnı yere değmeyince

Yılan gibi sürünmeyince

ÖMÜR DİLİMLERİ

Yeniden doğarız evrene
Güneşle birlikte her sabah
Bir daha / bir daha
Yeniden yaşarız her günü
Ayrı ayrı son defa

BİLMECE

Eğrileri dümdüz eder
Geceleri gündüz eder
Kanat takıp uçar gider
Kimseler tutamaz onu

SONUÇ

Ne padişahlar ne krallar
Ne âlimler ne dehalar
Ne canlar ne cananlar varmış
Gelmiş geçmiş
Bu âlemde tümü de
Toprak sinesine sarmış

YERLERİN SEÇİMİ

Güneşli yer sıcacık
Kucak açmış dost gibi
Gölge yerler serince
Sırtı dönük küs gibi

Sert bakışlı gölge yer
Barındırmaz kimseyi
Dost canlısı güneyler
Sunar sana her şeyi

ODAKTA BİR

Sevdi onu gece boyu
Gökyüzü dolusu yıldızlar
Gündüzleri ılgıt ılgıt esen yel
Onca kurt kuş börtü böcek
Ebruli katmerli yedi renk çiçek
Kurdu yuvasını zamana tümü
Sevgisi oldukça sürüp gidecek

SORGULANIŞ

Sevgi doluydu bakışlarınız
Yanı başınızda sinsî karanlık
Korkar gibiydiniz ondan
Tedirgindi yaşayışlarınız

Yetersiz miydi ki size
Sorunlarınızı çözmenizde us
Niye böyle zor yaşam
Neden böyle bu kâbus

GÖRÜNTÜ

Yaşanılanlar ötelerde
Tarih olur bir gün
Söz olur gider
Ve de sonra
Erir zaman potasında
Karışır kayıplara her şey
Toz olur gider

TOPRAĞIN HÜNERİ

Kalın bir döşek gibi
Bekler altımızda bizi
Yazın yanar
Kışın donar
Vay demez
Dünyaları versen kendisine
sır vermez
Gözü kulağı aklı fikri yerinde
Kimleri almadı ki içine
Hiç doymaz ki yine de

Yeşertip var etmeye
Kurutup yok etmeye
Oynar tüm oyunlarını
Hiç aksatmadan
Kendi kurallarına göre

GİZEMLİ ALKIŞ

Rüzgârdı sonsuzlukta
Sonsuz kere
Âlemi taşıyıp giden
Bu uyum kendine
Bir süreklilik durmadan
Parçadan tüme
Hiç tükenmeyen

Her kınalı kuzu
bir can
Bir sevgi belki de
Her devinim bir soluyuş
sende
Bir yandan bir yana
Dönüşüp giden
Nice us bu / yer gök sonsuzluk
Gördükçe görünmezlerde...

**YAŞLI OZAN FAZIL HÜSNÜ
DAĞLARCA'YA (1914-2008)
17 Kasım 2006**

Bir küçük odada
Bir tahta karyolada
Yarı oturumunda
Göğüs hizasına dek üzerine / çekilmiş yorganı
Dalıp dalıp giden gözleri yorgun
Çok uzaklarda bir yerlerde
Bir iletişim kurar gibi yoğun

Ya dünleriyle buluşuyor
Ya meşgul bugünüyle
Belki de şiirlerinde imgeleriyle...

Dağlarca'nın iki sevgilisi vardı
Biri şiir / biri Türkçe
Onlarla yaşadı bütün zamanlarını
Onlarla ölümsüzleşti yine de

Bir asırlık şiirin dev çınarı Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın; çeyrek
asır hep yanında, yakınında oldum. Ruhu şad olsun.

O BİZLERLE

Yine son güz oldu diye
Şu 10 Kasım geldi diye
Ulu önder öldü diye
Ağlayıp üzölmek niye

Düşünceleriyle eserleriyle
Sanki okullarımızda evlerimizde
Yaşıyor ya Atam hep gönlümüzde
Köylerimizde kentlerimizde
Yurt üzerinde
Yaşıyor ya Atatürk'üm bizlerle

HAKEDİLMİŞ SEVGİ

Her gün sabahları ufuktan
Güneşin doğuşunun
Birde seni
Sınıfımızdaki resmini severim Atam

Kumandanlığını
Savaşlarını ilkelerini
devrimlerini
Geleceğe açılan pencerelerini
Yenilmez yüreğini
Bir de başöğretmenliğini
severim Atam

M.KEMAL VE ASKERLERİ

Karanlığın ortasında bir anda
Güneş oluverdi Mustafa Kemal
Doğdu Samsun ufkundan bu yurda
Sonra yayıldı ışıkları her yana
Amasya'ya Erzurum'a Sivas'a
Odaklandı hemence tüm gözler
Oradan da Ankara'ya

Kasaturalar çekildi çarıklar giyildi
Dünya ciddiye almayarak güldü
Üstte yok ve de aç susuz
Kösele gibiydi her birinin ayakları elleri
Düşmanla vuruşurken daha güçlüydü bedenleri
daha iri

İçlerinde yürekleri
Çeliktendi sanki orada
Mustafa Kemal'in askerleri

BAKIŞTAKİ YÖN

Atatürk olmasaydı
Bugün nasıl olurdu
Atatürk olmasaydı
Bu yurt nasıl dururdu
Köyde kentte serbestçe

Bağımsızlık simgesi
Dalgalandı al bayrak
Bayrağımın altında
Özgürlük bayrak bayrak

Nice yol aldı geldi
Nice de yol alacak
Ulus üstü ulusum
Sonsuza dek kalacak

ATATÜRK'Ü TANIMLAMAK

Hani sormuştunuz ya
Atatürk neden büyük diye
Şimdi söyleyeyim size:

Onun gözleri çok keskindi
En uzakları o görürdü
Kocamandı yüreği
O korkusuz yürürdü

Öyle bir akıl vardı ki onda
Tüm akılları peşine takar
götürürdü

O ÖZEL
29 Ekim 2010

Bu toprakların
Ekmeğini yedik
Suyunu içtik
Havasını soluduk
Hep beraber

Mustafa Kemal'in kahramanlıklarını
Yurdumuz için yaptıklarını
Dinleye dinleye büyüdük

Mustafa Kemal'in başarıları
Bir asra sığmayacak kadar çok
Tarihe geçmiş bütün liderlerin
Hükümdarların içinde de
Mustafa Kemal gibisi yok

PAROLA

Mustafa Kemal'di
En önde

Birer Mustafa Kemal'di
Askerleri de

Çanakkale'de
Kocatepe'de

Namluları divit
Kanları mürekkep
Destan yazdıran

Düşmanların en doğal haliydi yine
İstila zulüm
Mustafa Kemal'in çağrısıydı herkese
Ya istiklal ya ölüm!..

MUSTAFA KEMAL’İN DESTANI

Gökyüzü uzakta seyirci kalmış
yeryüzü tanık
Ne dertler çekmiş bu yurt böyle
yüreği yanık
Çepeçevre karanlık ve şaşkınlık içinde
başkent İstanbul

Olup bitenleri görmektedir hemence
Mustafa Kemal
Cesur ve mavi gözleri
şimşek gibi
Dedi ilk görüşmede
Yakışır mı yurtsevere bu ulusa
Bu esaret bu zulüm
Tek çıkış yol bu yurda
Ya istiklal ya ölüm!

Dikti inanç bayrağını
Samsun’da Erzurum’da Sivas’ta
Desinler dursunlar bu ulus hasta
Diriltirim ben...
Ne reçetelerim var bu hastaya
Kendisine güvenimden sevgimden

Aldı meclisten fermanını
Getirdi hemence çaresizliğin dermanını

Kağnılarla taşındı umutlar
cepheye

Üst baş çarık çorap
Arpa buğday ekmek
Mermi kılıç kasatura
Böyle kesildi fatura
Yanlarında koyun keçi sığır
Tozlu yollarda kağnılarla

Zafere ulaştı bu inançla 30 Ağustos'ta
Mustafa Kemal ve Türk Ulusu kol kola

TÜRKİYEM

Nazlı bir gelin gibi
Yurdum ve al bayrağım
Bir yanı Akdeniz’de
Bir yanı Karadeniz’de

Etimizde kemiğimizde
Hem can olmuş hem kan olmuş
bizlere

Ayakları Ege’de
Başı ise Ağrı’da
Su içer Van Gölü’nden
Yüreği Ankara’da

TÜRKÇEM

Dilimin güzel döndüğü
Sayısız anlamda sesimsin
Sensiz yapamam ki ben
Soluğum nefesimsin

Okumayı yazmayı
Ana demeyi baba demeyi
Senden öğrendim Türkçem
Sevilmeyi, sevmeyi...

ALLAH'IN KATINDA O

Senin için bu yer bu gök bu evren
Senin için yaratıldı bu âlem
Gece gündüz onca yıldız ay güneş
Yaratmadı sana yakın başka eş

Habibim diyerek sana seslendi
Her iki cihanı önüne serdi
Miraç'a çağırıp o yüce sevgi
Orada seninle yüz yüze geldi

Allah dilek sundu ümmetim dedin
Ümmetine güzellikler diledin
Sen ve Rabbim her dem kalbimizdesin
Rabbimize sevgimizi iletin

SAHİP

Yerde sensin gök de sensin
Tevhitteki tek de sensin
Bilinen bilinmeyen
Her şeyin sahibi sensin

SENSİN TÜMÜ

Bu sevgi bu toprak
Bu sonsuz / her şey
Koşulsuz sensin
Bilinenden / ötelerden ötesin
Kim nasıl görsün ki seni
Sayısız evrenlerdesin

DİLEK

Sana yaklaşsam yaradan
Benliği atsam aradan
Sana dokunsam buradan
Sende çarpsa benim kalbim

Allandırsan pullandırsan
Nurun ile nurlandırsan
Bana bir pencere sunsan
Görür gibi olsam seni

TANRIM

Hareketlere ses veren
Her canlıya nefes veren
Olanı olmayanı gören
Bir tek sensin yüce tanrım

Sana bağlı yer gök sonsuz
Yürütürsün onsuz bunsuz
Ne aç kalır ne de susuz
Senin var ettiğin tanrım

YÜCE RABBİM

Sende elim
Sende dilim
Sensin Rahim
Sensin Kerim

Sen ötesin yerden gökten
Yüceliğın sonsuz senin
Yerde senin gök de senin
Semadaki tahtta senin

Sana konuşur bu dilim
Sana açılır bu elim
Yerin göğün sahibi
Sensin Rabbül Âlemin

KAPSAYAN

Sonsuzluğun sonundaki
varlık o
Bir sınırsız sultanlık o
Işıkları yakıp yakıp söndüren
Kâinatı parmağında döndüren

Bizi bize veren
Her görünmeyeni gören
Akıllar ötesinde seyreden
En büyük güç o

ÖZDEYİŞLERİM

1. Dünyaya geldiklerine seviniyorum da tüm canlıların; ölümü tadacaklarına üzüliyorum.
2. Dünya bir güneşin etrafında, bir de kendi etrafında döner. İçindeki insanlar da paranın etrafında döner.
3. Ölüm her zaman var olmakla yok olmak arasında, acı bir gerçek olarak kalacaktır.
4. Karanlık aydınlıkla kucaklaşamaz çünkü birinin olduğu yerde öbürü olmaz.
5. Geçmiş zaman harcanmış para gibidir, gelecek zamanın da garantisi yoktur.
6. Bakılan yerlerde değil bazen kusur, bakan gözdedir.
7. Bitkiler insansız yaşar da, insanlar bitkisiz yaşayamaz.
8. Hareket eden her şeyin hızıyla oynanabilir de, zamanın hızıyla oynanmaz.
9. Bu dünyada, ne doğanın gücü, ne maddenin özü; ölüm söyler son sözü.
10. Her doğan güneşin bir de batışı vardır.
11. Işık almaz kör pencere, kimine gündüz görünür kimine gece.
12. Dünler, yerli yersiz harcadığımız en değerli hazinedir.
13. Ölülerin geride yalnızca fotoğrafları sağ gibi gözüktür.
14. Yerine konulamayan en büyük kayıp zamandır.